NOVI GLAS

ČASOPIS HRVATSKOGA AKADEMSKOGA KLUBA

03 - 2019

MEDIJI: SMIMO JOŠ SANJATI?

SADRŽAJ

Uvodni članak	03	Karikatura	11
Budućnost novin. Je sada. Ali ne ovde.	04	Neće biti letećih autov	12
Kraj staroga poglavlja ili početak novoga?	06	Zakipljeni gin	13
Interview: Ivan Mikula	08	Križaljka	14
Orbanmedia	10	DAN MLADINE 2019	15
BREXIT s najbliže perspektive	11	Generalna sjednica	16

IMPRESUM

Vlasnik i izdavač
HAK. Hrvatski akademski klub
Schwindgasse 14 /4 1040 Beč

Tel: 0043 (0)1 - 504 63 54
Fax: 0043 (0)1 - 504 63 5w4 9
E-mail: info@hakovci.org

Glavni urednik
Konstantin Vlašić
novi.glas@hakovci.org

Suradniki
Nina Buranits
Vera Buranits
Tereza Grandits
Christian Pavitschitz
Martina Špiranec
Elisabeth Satovich
Nikola Subosits
Alex Wukovits

Karikatura
Peter Palkovits

Slike
Vera Buranits
Karl Buranits
Martina Špiranec
Zorica Hajnalka Toth
Pexels.com
VCÖ

Cover
Slika: Martina Špiranec
Montaža: Nikola Znaor

Lektorat
Tereza Grandits

Layout
Nikola Znaor

Tisak
PRINT & SMILE Agentur für
Printconsulting OG
Fliedergasse 45/ Siedl
2601 Eggendorf

Gefördert aus den Mitteln der
Volksgruppenförderung
des Bundeskanzleramtes

UVODNE RIČI

Draga štiteljica i dragi štitelj,

ČA KANIŠ TI ŠTATI U TAJEDNIKU ZA MANJINU?

IDEJE SU MOĆ.

U zadnjem izdanju smo s ekologijom tematizirali pokret, ki mnoge bavi. Slično je ovo izdanje za razumiti. Tematika je nam pripadnikom manjine znamda još bliža nego kad trpiš pod 35 stupnjev u ljetu ili imaš pivnicu pod vodom. Ide za *Hrvatske novine* i to, da nije jasno, kako budućnost toga našega medija izgleda. **Voda nam stoji do vrata.**

HAK je zbog toga organizirao prvu javnu diskusiju o budućnosti HN (Elisabethe sažetak vidi str. 6). O sadržaji za buduće novine se je kumaj diskutiralo. Vjerojatno i neće biti zadnja naša diskusija o toj temi. Novo je bilo - urednik Hrvatskih novin Petar Tyran još ne zna, kada će pojti u penziju, moglo bi biti k ljetu, ali on bi i duglje djelao, ako je to za dobrobit novin potribno. Legalno bi bilo. Predsjednik Savjeta, Martin Ivančić, je pri diskusiji priznao, da **on ne šte Hrvatske novine**. I to se more viditi kot statement.

Ča mi moremo u toj debati? Pokidob nam nije samo važno, da nadalje egzistira tajednik, nego isto kako izgleda, se smi ovo izdanje razumiti kot pokus tajednika iz našeg pogleda. **Jedan mogući ideal toga časopisa.** Naravno je još svenek *Novi glas.* Ali med redakcijskom sjednicom i deadline-om za članke nije bilo puno više od jednoga tajedna. Ideja je, da kažemo novine, ke su to, ča bi mi rado svaki tajedan dostali. Suma toga, ča mi kanimo. Ne grafičar Nikola, ne ja. Nego mi skupa. Pitanje je bilo, ča bi ti rado u jednom tajedniku za hrvatsku manjinu štao ili štala. Premisli si temu, predstavi ju na sjednici i argumentiraj važnost.

Za Alexa Wukovitsa i predsjednicu Veru Buranits je bilo bitno – pokidob nije bilo zastupnika štamparov pri našoj diskusiji – intervjuirati njevog predsjednika (str. 8). Kot je to u novina, se intervju mora skratiti – zato ćemo cijeloga staviti na hakovski homepage. Ako se ugoda – još i audio. Ja sam istraživao, kako su druge manjine spasile njeve novine i László Keszei iz Šoprona nam opisuje, kako se je preminila medijska scena Madjarske pod Orbanom.

Kako bi se iz lokalnoga dogodjaja moglo crtati veći kip, nam kažu dva članki ovoga izdanja. Christian Pavitschitz rezimira kako se na pregradnji kolodvora u Prodrštofu moru viditi i nedostatki infrastrukture u Gradišću. Nina Buranits djela kot au pair u Velikoj Britaniji. Ona opisuje kako nje okolica reagira na to, ča očigledno nikad neće dojti (a s tim nije mišljen konac ovoga uvoda). Anna-Maria Zvonarich je za ta britanski šlamasl kreirala posebni zimski drink.

Novine neka budu i ča, ča pomore pri učnji – jezika naprimjer. Martina Špiranec je nacrtala maloga čarobnjaka, ki pomore dici čvrstiti jezik. A Tereza Grandits je nam napravila prvu gradišćanskohrvatsku križaljku u novina. A pokidob je bilo prošlo izdanje o temi ekologije, se stopr u ovom najde opis Dana mladine u Vincjetu (da će biti k ljetu u Velikom Borištofu znaš?). Ideal časopisa naravno ne moreš dostignuti bez karikature. Posudili smo si pero za ovo izdanje. Sigurno ćete je prepoznati.

Ja sam vrlo gizdav na ov produkt, jer je stvarno bio feedback cijeloga tima potriban i pri produkciji izdanja. Jednoč u ljetu je i za sve suradnice i suradnike *Novoga glasa* ov pritisak moguć. Znamda pišu za nas svi ti čemerno ili neplaćeni redaktori, ke bi tribali za budućnost HN. Te ali moraju izajti svaki tajedan. Mi ne.

Konsti

BUDUĆNOST NOVIN. JE SADA. ALI NE OVDE.

Kako su druge manjine spasile novine. Impuls za zaspanu diskusiju.

Budućnost novin. Je sada. Ali ne ovde. Kako su druge manjine spasile novine. Impuls za zaspanu diskusiju.

Ča se tiče subvencije, je situacija s jednim urednikom nemilosrdna. Mene uopće ne čudi, da ovako novine ne moru preživiti. A predugo se je toleriralo, da politika ništ ne djela. Petar Tyran mi je pred četirimi ljeti povidao, da fali politički pritisak. Ako si sam, tvoj politički pritisak nije visok. A *Hrvatske novine* – ki pritisak imaju?

Austrija se je vezala polag povelje o regionalni i manjinski jeziki pred Vijećem Europe (Europarat – ne EU-institucija, nego još već zemalj) – na to, da obdrži novine ili olakša osnovanje barem jednih regionalnih novin kod manjine Hrvatov. Je li su to dnevne ili tajedne je svejedno. Kontrolira se svakih par ljet – je li se države isto toga držu, ča su potpisale i ratificirali. Austrija mora dati izveštaj, se ali svenek kako-tako skroz foliši, koristi iste izgovore kot kod reporta pred tim.

Charta der Volksgurppensprachen – 11/e/I: «Zur Schaffung und oder Erhaltung mindestens einer Zeitung ermutigen oder erleichtern etc.»

Austrija naravno nije jedina, ka je potpisala tu povelju. Od Armenije do Švicarske su se države vezale na to, ispuniti neke točke za svoje manjine. A ja ću sada samo koristiti primjere, ke se stvarno – i ča se tiče većinu manjine – moru prispodobiti.

LA QUOTIDIANA

Znamda najnerealističniji primjer: U Švicarskoj imaju Retoromanci dnevnik imenom *La Quotidiana.* On je fuzioniran iz različnih tajednikov Retoromancev – ali problem je, ti imaju svoje idiome tako rado, da je isto ta dnevnik napisan na pet različni dijalekti – a najveć je pisano na tom idiomu, odakle je najveć čitateljev. Nažalost zgubljaju novine konstantno čitatelje – i nikad nisu mogle držati broj štiteljev od onda kad su još bili neodvisni tajedniki. Od oko 7000 abonentov su pale na manje od 4000. Razlogi tomu su različni – jedna kritika je, da ljudi ne kanu to štati ča su jur čuli u nimški medija – na drugu stran se čitatelji ne ufaju prik njevoga briga. A to sad uopće nije metaforično. Oni da ne čitaju, ča se kade drugdir dogadja. Deficit novin je narasao na 300 000 frankov. Izdavač i naklada nisu bili pripravni dalje peljati dnevnika s tim deficitom. Ada se je savez, kanton Graubünden i pokrovna organizacija Retoromancev *lia rumantscha* odlučila, da će nositi pol deficita. Retoromanci su ambiciozni, jer samo deficit nositi nije rješenje. Ada je pokrovna organizacija *lia rumantscha* izdjelala koncept, kako se i riješi nezadovoljavajuća situacija.

Do sada je *La Quotidiana* koristila visti, ke su med drugim dostale od agenture za novosti na *rumantsch*– ta agentura prava oko milijun frankov na ljeto. Lia rumantscha odlučila je, napraviti novu medijsku fundacija, ka nasljedjuje prvu agenturu. F*undaziun medias rumantschas* će stati oko 2 milijun frankov – ada duplo svako ljeto. Prezidij pelja bivša kancerlaka Corina Casanova. Financirati ćedu fundaciju savez - ki je jur odobrio svotu – i kanton – ta još mora potvrditi. U njoj neka djela 12 redakterov, ki pišu članke i sadržaje na svi idiomi i imaju kooperaciju s različnimi retoromanskimi mediji. Kad fundacija namjesti staru agenturu će ne samo osigurati, da dnevnik dostane dost informacije, nego dodatno još dva tajednike – a nadalje koristi visti agenture i javno-pravni RTR *(radio television rumantscha);* ki ima dnevne visti u televiziji i cijeli dan radio. RTR će ali isto staviti informacije na raspolaganje fundaciji/agenturi. To je ponuda za oko 60 000 ljudi, ki govoru retoromanski.

SERBSKE NOWINY

Skok u Nimšku. Sorbistan Brandenburg i Sachsen - onde vjeruju kvasi naša slavenska braća i sestre jako u Boga, ali isto jako u to, kako njevi mediji po lužičkosrpski funkcioniraju. *Nowiny* imaju onde dugu tradiciju – 1842. ljeta su se prve rodile. Imale su slične poteškoće u Nacionalsocijalizmu kot i *Hrvatske novine* – samo su te mogle slobodno dalje pisati po drugom svitskom boju, *Serbske Nowiny* zapravo stopr slobodno smu pisati od onda kad je pala i DDR. Tiskaju oko 2000 novin svaki dan. U redakciji su zaposleni 10 redaktorov, online stranica je lipo izdjelana. Nimška se je u povelji o regionalni i manjinski jeziki odlučila za istu točku kod novin kot Austrija – Sachsen plaća 6 milijun zakladi za sorbski narod, Brandenburg 3 milijune, a savez 9. Iz toga budžeta dostaje *Domowina*-naklada, ka izdaje *serbske nowiny*, oko 2,5 milijun eurov.

Der Nordschleswiger

Zadnji skok. U Dansku k nimškoj manjini. Novine *Der Nordschleswiger*, rodjene 1946. ljeta, su pretvorene 1951. ljeta u dnevne novine. *Nordschleswiger* su najmanje novine u Danskoj i zgubljaju svako ljeto oko 100 abonentov. Iako su imale još pred nekolikimi ljeti već od 2200 abonentov, je u prvoj polovici ovoga ljeta pala naklada na 1500 eksemplarov – i od *Novoga glasa* se da toliko tiskati, ako je juliblej ili *Dan mladine*. Planirano je za dvoja ljeta kompletno završiti tisak novin der *Nordschleswiger*. Ne jer

nijednoga ne zanimaju, ali njevi čitatelji su već i već nastali online-čitatelji.

Pitanje za izdavača – Bund Deutscher Nordschleswiger – je trenutno, kako će pojti dalje s novinami online.

Prva opcija je – prestati papirnim izdanjem; online je sve besplatno.
Druga opcija – nuditi e-novine (ada kot e-paper) i online izdanje stranice. Digitalni basis-pristup je besplatan. Premium stoji (kot to ima kod nas naprimjer *Die Presse* ili još i *Tagespresse*).
Treta opcija – Online je sve besplatno, a novine ćedu pretvoriti u misečni časopis, ili magazin za vikend – koga ćedu podiliti na 4000 do 5000 adresov - besplatno. Ča bi bila najdraža varijanta.

Der Nordschleswiger je imao priklani izdavanja od 3,7 milijun eurov. Od reklame i abonmanov su imali nutarzimanja u višini od 660 000 eurov. Svaki abo je stao barem 1600 eurov subvencije.

Dodatno zanimljivo je – zadnjih šest ljet imaju četire novine te južnodanske-sjevernonimške regije prekogranični skupni projekt, da moru koristiti članke druge redakcije. Med njimi su danske novine u Nimškoj, ali naprimjer i najveće novine južne Danske *Jydske Vestkysten*. I tako špараš plaću jednoga ili drugoga redaktora.
Ja s ovim impulsom ne kanim kazati, kako važno je ta povelja o regionalni i manjinski jeziki. Vjerojatno uopće nije. Ali na njoj se lipo vidi, ke države imaju ambicije za manjinske medije, i ke ne.

Ja sam brzo izračunao, koliko podupiranj za medije velika društva kanu imati za svoje periodike u ovom ljetu . Kanite šacati? Iz svih molbov su potribovani 340 000 eurov.
Desetkrat toliko i moremo si priuštiti dnevnik. Ćemo se ufati toliko prositi?

Impuls: Konstantin Vlašić

Izvori:

Vijece Europe – Europarat:
Berichte und Empfehlungen
https://www.coe.int/de/web/european-charter-regional-or-minority-languages/reports-and-recommendations

Schwizz
https://www.persoenlich.com/medien/corina-casanova-wird-stiftungsprasidentin
https://www.suedostschweiz.ch/politik/2019-08-06/truttmann-erster-chefredaktor-der-fundaziun-medias-rumantschas

Sorbistan
https://stiftung.sorben.com/deutsch/foerderung/gefoerderte-einrichtungen/
https://stiftung.sorben.com/fileadmin/user_upload/Dokumente/Jahresberichte/Stiftung%20Jahresbericht%202013-2015.pdf

Danska:
https://www.nordschleswiger.dk/de/unsere-digitale-zukunft

Geschäftsbericht/Jahresabrechnung Nordschleswiger 2017:
https://www.nordschleswiger.dk/de/jahresbericht-satzung

KRAJ STAROGA POGLAVLJA ILI POČETAK NOVOGA?

Budućnost *Hrvatskih novin* – tema, ka se čudakrat med ljudi čuje, diskutira ili o koj se špekulira. Financijska kriza tajednika nije ništa novoga. Pinez je u svakom pogledu premalo. Povećanje broja suradnikov ili urednikov sa sadašnjimi financijami nije moguće. Od rasporeda ili dizajna novin se uopće ne prava pominati (ali zapravo bi se moralo). Takozvana *profesionalizacija* cijeloga djelovanja je predvidjena, ali još daleko od realizacije.

Od 1985. ljeta do danas novine odvisu od žive subvencije. To je - kot svi znamo - Petar Tyran, komu već ili manje cijela odgovornost ovoga medija pripada. On nije samo glavni urednik, nego more se reći *duša* naših novin. Približavanje njegove mirovine, a tim konac *Hrvatskih novin* se u zadnji čas od svi strani čuje. Da to Tyran malo drugačije vidi do ovoga večera nije svakomu bilo svisno...

07. 11. 2019. je Hakovski večer stao u znaku *Hrvatskih novin*. Tematika povukla je nekoliko zainteresiranih, mladih ino starih, u Hrvatski centar. Onde su na podiju diskutirali člani različnih društav, i to Martin Ivančić (predsjednik Savjeta za hrvatsku narodnu grupu, kot i predsjednik HKDC-a), Stanko Horvat (predsjednik *Hrvatskoga kulturnoga društva* u Gradišću), Petar Tyran (glavni urednik *Hrvatskih novin*) i Konstantin Vlašić (glavni urednik *Novoga glasa*). Kroz večer je peljala moderatorica (i bivša predsjednica HAK-a) Silvija Bucolić. Cilj ove priredbe bio je uvid u aktualno stanje odnosno u mogući koncept *Hrvatskih novin* za budućnost. Facit večera glasi otprilike ovako: bez osiguranja opstanka nije fiksiranoga koncepta.

Oko 150.000 eurov se svako ljeto od kancelarstva dodiljuje *Hrvatskim novinam*. To je svota, ku *Hrvatsko Štamparsko društvo* za cijelo djelovanje novin dostaje. Najmanje dodatnih 250.000 eurov bi bilo potribno za realistično obdržavanje novin. Broj aktualnih abonentov, ki plaćaju, se kreće oko 1 500 ljudi. A ukupni stroški u vezi s novinami iznašaju skoro 500 000 eurov. Da ovako ne more dalje pojti su si svi diskutanti složni. Ne more jedan urednik pojti na svaku priredbu. Ne more jedan jedini i fotografirati i sažeti svaki dogodjaj tajedna.

Ideje Savjeta na nepostojeću vladu

„U Savjetu se je projekt obdržavanja *Hrvatskih novin* jednoglasno odlučio", naglasio je Stanko Horvat na početku diskusije. *Hrvatske novine* su jedan skupni projekt, respektivno interes, ki se mora u suradnji već društav riješiti - tako sa strani Savjeta. Na planu je takozvani *relaunch* novin. Previdja se nadomjestiti Petra Tyrana s uredničkim timom. Znači, dojduća faza uključuje novi personal, a kot drugo razmišljanje o sadržaju novin. Oficijelno o Tyranovoj mirovini ali još nije bilo govora. Kad će biti tako daleko on sam još ne zna - potvrdio je Tyran.

Glavna zadaća za sada: kako će uopće do te točke dojti, kade se opstanak more dalje diskutirati? Činjenica je, da se od 1. 1. 2020. struktura novin mora preminiti. Takovo peljanje kot pred 20 ljeti već nije moguće - razjasnilo je kancelarstvo u Beču. Sažetak o tomu ča se kani dostignuti se je poslao u kancelarstvo. „Subvencije bi se morale poduplati, da dostanemo to ča smo dostali pred 20 ljeti - kot bonus za inflaciju", naglasio je Ivančić. Republika ima odgovornost - to se od svih strani čuje. Sada se mora pričekati novi sastav vlade i tim podiljenje subvencijov. Moguću realizaciju novoga koncepta odnosno povišenja subvencijov vidu neki na podiju pod mogućoj *tirkiz-zelenoj* vladi.

Manje ufanja u vladu se upti u publiki. Na primjer Slovenci u Koruškoj su kritičnu situaciju sa subvencijami prebrodili. U vezi s problematikom dvojezičnih tablic je došlo do pritiska na novinarstvo slovenske manjine i konačno do otkazivanja subvencijov. Suradniki radio stanice *DVA-Agora* su tri misece besplatno djelali. „Bez pritiska nikamor nećemo dojti", tvrdi nazočni zastupnik Slovencev u Koruškoj. On je toga mišljenja, da odluke Savjeta u nikakov smjer ne peljaju. U mobilizaciji domaćih ljudi i inicijativa da leži prava važnost. Pitanje ada: Su ljudi pripravni se za opstanak novin boriti? Pri diskusiji se već puti naglašuje, da bi medije morale stati na prvom mjestu narodne grupe. Potribna je samostalnost i posebno pravo za manjinske medije, odnosno „bonus - na koga druga društva nimaju pristup", tako Ivančić.

Novine u ruka druge generacije

S pogledom na aktualnu situaciju „*Hrvatske novine* stoju na tri veliki noga", objasnio je Tyran. Prvić je to gradišćanskohrvatski jezik, drugo je sadržaj (60% domaćih glasov, 30% ostalih dogodjajev unutar i izvan Austrije) i treta noga objašnjava: „Gdo smo mi?" i „Ča mi zastupamo?". Krov ovoga svega je (ili bi morala biti) neodvisnost. U novom konceptu moraju se svi moći prepoznati. „Da velimo: to su *naše* Hrvatske novine - to je teško za dostignuti", misli Horvat. Kolektiv unutar Savjeta si za budućnost predstavlja posebnoga fotografa i tri urednike. Jedan od tih neka bude odgovoran za internet. Ozbiljnu budućnost online-izdanja ali nijedan od diskutantov zvana Vlašića ne vidi. „Tiskani format je važan, da se ča va ruka drži", potvrdjuje Horvat. Za mladinu online format nije problem, ali mora se misliti na publiku novin. Mali dio čitateljev da ima *smartphone* ili uopće pristup internetu.

Govor je o poštenoj redakciji na temelju neodvisnosti. U tom smislu je potriban broj školovanih ljudi, ki bi najkašnje za tri ljeta mogli pristupiti uredničtvu. Proširenje školovanja u novinarstvu stoji u prvom redu, a druga bitna točka je jezična kompetencija. Problem leži u tom: potencijalni kandidatov je dost, motivacije manje.

Konstantin Vlašić drugačije argumentira. Financijska situacija mladih žurnalistov da je čudakrat prekarna. Urednike, ki svaki tajedan dobrovoljno pišu, dandanas već nisu za najti. To ali ne znači, da motivacije nije ovde. Vlašić (kao žurnalist) ne bi bio pripravan preuzeti uredničtvo *Hrvatskih novin* bez promjene. Ča mu fali je profesionalizam - znači tim redaktorov i pred svim teme, ke i mladu generaciju zanimaju. „Ako je volja ovde ta medium preminiti, onda je i ljudi ovde", tako Vlašić. Djelovanje *Novoga Glasa* da se ali ne more potpuno prispodobiti s *Hrvatskimi novinami*.

Konkluzije podija

Nekoliko čitateljev bludi upadljiv dio *Hrvatskih novin* u vezi s crikvom. Isto tako se članki iz hrvatskih medijev redovito pojavljaju, iako suradnja s Republikom Hrvatskom nije jednostavna. Nazočna publika vidi situaciju ovako: Novi koncept se mora konkretizirati, da uopće postoji šansa dojti do pinez. „Mi si kupimo auto pak ne znamo kamo ćemo se odvesti!" - tako reakcija na diskusiju. Znači, povišenje subvencijov bez izdjelanoga plana nima čuda smisla. „Ča je naš cilj? Kade vidimo *Hrvatske novine* za deset ljet?"

Zastupniki društav na podiju su drugoga mišljenja. „Doklek nije dost pinez *u loncu* se ne prava diskutirati", rekao je Ivančić. Ada, aktualna rezolucija Savjeta se sastoji od tri glavnih točak: **povišenje subvencijov, osiguranje medijev, i proširenje dvojezičnoga školstva.** Uza to namjeravaju neke korekture u zakonu za narodne grupe. Trenutno se gradi na pomoći „od zvana", kot su to *ORF, BVZ* i *Der Standard*. „Moramo biti solidarni. Onda sam osvidočen, da ćemo ča upraviti", tako Horvat. U narodu postoji snaga se zač zalagati. „Nije tako, da već nigdor ne šte novine. Ljudi čekaju i si očekuju redovito izdanje", naglasio je Tyran.

Iako ov Hakovski večer znamda nije mogao svako pitanje razjasniti, nam je jedno potpuno svisno nastalo. Opstanak tajednika je svakomu važan - još i nje kritičarom. *Hrvatske novine* su već ali manje živi znak, da kot gradišćanski Hrvati postojimo. Bilo bi tužno ako to izgubimo.

Sažetak: Elisabeth Satovich

Pikantni citati:

Mirko Berlaković: „Tribamo moderni koncept, ki i digitalne medije sadržava, tako da novine dostignu gradišćanske Hrvatice/Hrvate različne starosti u smislu sadržaja i jezika na preferiranom mediju – ili tiskano ili u internetu ili na socijalni medija. Novine bi tako nudili veću dodatnu vridnost."

Martin Ivančić: „I meni se ne vidu. I meni su prepune. I ja si je ne štem, to ću priznati."

Konstantin Vlašić: „Austrija se je vezala polag čarte za jezike manjin[1] na obdržavanje barem jednih regionalnih novin za narodnu grupu Hrvatov. Iako se cilji držav redovito kontroliraju - Austrija se ne na to drži ča je potpisala. Predugo smo tolerirali politiku, ka ništ ne poboljša u vezi s manjinskim novinarstvom."

1 Europska povelja o regionalni i manjinski jeziki

IVAN MIKULA: „BILI SMO OPTIMISTI“

Pokidob predsjednik Štamparov, Ivan Mikula, nije mogao dojti na našu HAK-diskusiju, smo se sastali s njim na intervju. Od zaufanja u novu vladu sve do kritike na Hrvatski novina.

Novi Glas: Glavna tema Hakovskoga večera je bila budućnost Hrvatskih Novin i nje financiranje. Petar Tyran je živa subvencija. Kako predvidjate dalje djelati?
Mikula: Petar je i nadalje živa subvencija. Ako on more, ter kani, ćedu mu još produžiti za dvi, tri ljeta. Ali onda mora na svaki način pojti u mirovinu. A to je i naš problem. Mi jur dvi ljeta u Savjetu guramo, da ide ča dalje. Memorandume smo poslali i Savjet je to sve jednoglasno zaključio, ča mi potribujemo. Koncem konca ide zato, da postavimo HN na zdrave noge. Ne da smo odvisni od subvencije ili kakovoga posebnoga projekta. A to je po našem mišljenju i po mišljenju drugih zakon za medije. Ali nažalost se nam to do sada nije ugodalo. Vlada nije bila sporazumna.

NG: Ti si rekao, da bi se moralo onda ča kod medijskih zakonov preminiti. Ča bi to točno bilo?
M: Kod medijskih zakonov je problem, da se odnosi na novine i tajednike, ki imaju jako veliku tiražu (Auflage). Ki zapošljavaju 10 ili 12 redaktorov, mislim. A to mi nikada nećemo imati. Mi nikada nećemo imati 40 000 do 59 000 egzemplarov novin, a mi i nikada nećemo imati 10 ili 12 redaktorov. Kanimo da se načini iznimka za manjinske medije. Da se veli, za nas to ne valja.

Ča misliš je šansa, da se zakon minja ili da vi dostanete te pineze?
Mi smo se svenek pominali s ministri i drugimi, ki se putu od vlade. Ali nažalost se je vlada dost puti minjala. A šansa je ipak malo bolja, kad ja mislim da sadašnje odiljenje, ko je za nas nadležno, to gleda pozitivnije nego je to bilo pred nekolikimi ljeti. Onda smo zaistinu bižali protiv betonsku stijenu.

Koliko bi još bilo potribno, da se ide sve financijski van?
S ovom subvencijom si moremo dozvoliti platiti

urednika ili tiskati novine. Tiskanje stoji 145 000 eurov. A 150 000 eurov je to ča dostanemo u prosjeku subvencije od kancelarstva. To znači mi imamo tiskanje, mi nimamo redaktora, onda nimamo ča moraš pošti platiti, da ti odnese novine. Mi tribamo ukupno prilično 450 000 eurov. Točno ča tiskanje košta, ča bi redaktori koštali, u principu četire peršone, ured.

Ter ov plan je sada gotov?
Ov plan se je jur zadnji i predzadnji put dao u Savjet, da vidi koliko stroškov imamo zaistinu. To nisu nikakove tajne. A svaki zna, da jedan urednik, kad počne djelati, košta 55 tisuć. To nije to ča gdo dostane, to je, ča nas košta sa svimi porezi.

Vo je financijski koncept, ki ste sada napravili. Kako izgleda drugi koncept - kot si vi sadržaj predstavite?
Kod sadržaja je čuda kontroverzijev. Kad i selo veli "od nas nisi dost pisao, zač pišeš o drugi?" Ali mi smo novine za sve gH - bar kade živu.
Druga točka je ta da mi i kanimo opet obnoviti novine. Mi tribamo u principu dvi ljeta na planu. Ali naši problemi su prvič financije a drugič i peršone i osobe, ke imaš. Teoretski je moguće, da praktikanti djelomično u neki firma djelaju besplatno, da dostaju iskustva. To je jedna mogućnost, ku mi teoretski imamo. Ja nisam velik fan toga, kad ja velim, da mi je draže, da ta, ki djela i ča dostane za to. Mi ćemo to sigurno raspisati, kad bude tako daleko. Ali morebit su neki pripravni da to djelaju. A to su mladi.
Ukupno kanimo četire urednike, od tih jednoga takozvanoga online-redaktora, ki se više za digitalne, online stvari skrbi ter za mladinu. Kad mi naravno vidimo isto da novine nisu tako za mlade. Ča mlade jako zanima to su slike, ali to svakoga zanima. Ali većina naših štiteljev je do sada još svenek sridnje starosti i stariji ljudi. A ja znam iz vlašćega iskustva, da imaš onda barijeru prema tomu. Ta veli ja kanim petak imati moje novine. A te si kanim pogledati.

Pri diskusiji je Petar rekao, da mu je neodvisnost HN vrlo važna.
To i ja kanim natuknuti, to je nam isto jako važno. Da smo mi od svi neodvisni. Kad sam ja počeo kao predsjenik, onda su došli ljudi: „Čuj, reci mu da to drugačije piše." Ili „Zač to piše tako? Nekate to tiskati.". Naravno mora bit u pravnom smjeru korektno. Ne moreš pisati, da je gdo veliko budalo, zjalan, idiot ili bog zna ča. Ali u sadržaj, sam ja rekao, se ja ne mišam. I tote imaju redaktori svoje pravo. I oni pišu, ča oni kanu. Mi je ne kanimo cenzurirati.
A ja sam onda svakomu rekao, da ako piše gdo čitateljsko pismo, da mu garantiram, da će se tiskati. Ja garantiram, da će tvoje pismo dojti va novine i biti tiskano kot je. Na početku smo imali takozvane intervencije, ali te su, kad su vidili, da nisam zato, prestale. Meni ali falu ta čitateljska pisma. Kad si va drugi novina pogledam imaš ih čuda već. Mi imamo tri ili četire, ki redovito pišu. Naprimjer, Jozef Šeršić, ta je punokrat kritiziran. Ali čuj, ta barem piše. Kad drugi piše ćemo i te tiskati.

A za ča bi bili ti drugi tri uredniki odgovorni? Je kanite na regije podiliti? Sjever, sredina, jug ili kako ste si to predstavili?
Da, djelomično po regija. Jednoga za jug, sredinu i jednoga za Beč, to sjever.. I ti tribaš i infrastrukturu. Mi tribamo koga, ki je u uredu. Jedan, ki zdigne telefon.

Imate kakove kriterije po ki išćete urednike?
Jezik mora znati, to je jasno. A pretežno GH jezik. Kad to je naša norma. Drugič je to jezik, ki je priznat kod nas i priznat kod Hrvatov. Kod Slovencev je to drugačije. Slovenci pišu po pravom slovenskom. Neki velu to bi bilo dobro, kad onda je sve otprto.
A onda mora redaktor pojti na te predstave i mora se putiti kako to funkcionira. A mi planiramo, da se čim prije jedan ili dvimi najdu, ki s Petrom ili uz Petra djelaju. Da skupa djelaju. I da njim Peter pokaže, kako to kod nas funkcionira. Jer kod svakih novin je to drugačije.

Predvidjate onda sada jur koga najti?
Mi smo planirali, da počnemo početku ljeta. Mi smo bili i optimisti, kad smo mislili, da ćemo dostati prije pineze nek je sada zaistinu. Vlada se je raspala. Mi smo sada opet pokusili i bili kod ove interimistične vlade. Ali oni su rekli, da ništ nećedu djelati i ako kanimo zakon minjati, jer to mora inako va parlamenat. To oni nećedu i ne kanu. Dokle nimaš koga, ki zna ča zaključiti, ti ne pomore.

Imate jur kakov plan, da kako neka izgleda format ili layout? Ili će tako ostati, da se HN i nadalje izdaju tajedno?
Mi sanjamo jur dugo, da HN novine izajdu svaki dan. Ali ja sam realističan. Ja bi bio veseo, ako bi znali svaki tajedan izlaziti bez tih problemov. A drugič: Premišljavamo već ljeta dugo, da moramo ča minjati. Znamda od layouta, od farbe. Format mislim je dost dobar. Nek mi to kanimo skupa s novimi.
Polako vidim kod samoga sebe. Ja neću uvijek živiti i ja moram i polako se meru najzad zeti. A tako je to u našoj starosti. Nek ja nisam ta, ki veli: „Dobro ja sam si mojih 20 ljet ili koliko služio. Ovo vam je! Meni je svejedno, ča djelate. Baš me briga." To ja ne kanim. Zato sam rekao, ja kanim da osiguramo financiranje.

Kakov kontakt postoji sa slovenskimi novinami NOVICE? I planirate koordinirane korake?
To kanimo, kad je onda uvjet laglji ako slično potribujemo. Ja ne znam koliko oni tribaju. Ali imaju jako slične strukture i oni imaju meru već ljudi zaposleno. Oni imaju ta problem, da imaju više ili manje sve duplasto, kad su dvi partije uključene. A sad imaš onde redaktore od te i nje partije. To nek pineze košta i ništ ne doprimi.

Ako teoretično zaistinu nastane nova vlada tirkiz-zelena, se onda more konačno ča dostignuti?
D: Da, mi smo bili kod Zelenih i mi smo bili kod takozvanih Tirkiznih. I vidit ćemo, ča će dojti van. Ja se ufam, da će jednoč zaistinu ča dojti. Kad ja sam jur toliko puti čuo: „Nojo mi ćemo si to pogledati. Sad ne, ali uskoro." A onda se to odugovlači, odugovlači a ništ ne ide dalje. Mi smo imali vlašće ministre i bili smo već puti kod njih. Svaki se dao fotografirati a ča je van došlo? Bilo je sve zaman.

Intervju: Vera Buranits, Alex Wukovits
Cijeli intervju najdeš na hakovci.org

ORBANMEDIA

Madjarska je republika. Madjarski predsjednik vlade Viktor Orban djela sada jur 9 ljet na tom, preobraziti bivšu liberalnu demokraciju u liberalnu. Ja mislim da prije nigdo te riči uopće nije ni čuo, vjerojatno zato, kad tako ča sličnoga egzistira samo u poludiktatura na bliskom istoku.

Da bi vlast orbanove sada jur četvrte vlade mogli produžiti i tako nastaviti proces sumljivoga javnoga davanja nalogov (Vergabe öffentlicher Aufräge), iskoristu vas pribor da zamu ljudem njevu sposobnost za ocjenjivanje (Urteilsvermögen). A kako to najbolje funkcionira?

Pomoću medijev! Do 2010. ljeta je Madjarska imala jako šaroliku paletu medijev, da li su to bile televizijske štacije, radiji, novine ili online-mediji. Danas izgleda to sasvim drugačije. Vlada i nacionalna oblast za medije i komunikaciju i uspon (Aufstieg) oligarhov su preminili sasvim situaciju u Ugarskoj. Dok još postoji neodvisna štampa, more još svaki pisati svoje mišljenje. Pitanje je ali, koliko ljudi se dostigne odnosno da li ljudi uopće još vjeruju to, o čemu se piše.

Sada je tomu jur deset ljet da su prestale emitirati dvi komercijalne radiostanice, ke su deset ljet dugo bile uspješne, Danubius i Šlager. Točno po deseti ljeti su je zbog malenkosti u slični radiostanica zminili. Poznato je bilo, da stoji ClassFM, ki je preuzeo Danubius, na desnoj strani. ClassFM je bio povezan s Lajošem Simiczkom, bivšim prijateljem Orbana, dok je NeoFM, nasljednik Šlager-radija, imao opozicijsku pozadinu. Ali NeoFM je nakon trih ljet morao najaviti konkurs i je povukao puno drugih medijskih interesov vlasnika sa sobom. ClassFM je emitirao sedam ljet. Poznato je, da u Madjarskoj licencija valja sedam ljet plus još 5 ljet u drugom kolu. Class FM bi bio ada imao mogućnost produžiti licenciju, ča ali nije funkcioniralo. Orbana odnos k Lajošu Simiczki se je pogoršao, ali i s novim vlasnikom nije bilo moguće preživiti. Jedno i pol ljeta kasnije počeo je emitirati na tom valu Radio Retro, na čelu s najbližimi povjereniki Viktora Orbana.

Do sada smo opisali samo mali izvadak ugarskoga radio-sajmišća, cijelo medijsko sajmišće pretresti bi bilo još puno teže. Facit je, da je tokom deset ljet najmanje 50 radiostanic u Ugarskoj prestalo emitiranjem. S malom iznimkom postoju dalje i ekspandiraju samo te stanice, ke se nalazu u blizini FIDESZa ili jedne preferirajuće crikve.

Sada imaju - uz javne radiostanice – Radio 1 (stoji principijelno blizu k vladi), Retro Radio i KarcFM (radio državne zaklade) kot radiostanice katoličanske crikve i Radio Marija većinu svih fregvencijov u Ugarskoj. Proširenje frekvencijov za Radio 1 – koga su s neizmjerno velikom svotom pinez reanimirali, je prouzrokovalo cijelu poredicu lokalnih radio-žrtav, tako naprimjer i lokalnoga radija u Šopronu i u Szambotelu.

Puna centralizacija je cilj Orbana da bi mogao lakše širiti svoju ideologiju. Za tu svrhu je pred kratkim osnovana European Press & Media Foundation, ka producira dnevno već od 400 štampanih- ili online-produktov, a ako je potribno, nazvistu to, ča premijer veli. Toj zakladi (KESMA) slišu i dnevne novine komitata Györ-Moson-Sopron-a i komitata Vas-a.

Kod madjarskih saveznih medijev, MTVA, djelaju samo oni, ki su blizu toj orbanovoj ideologiji, ili oni, ki nimaju druge mogućnosti. Po zatvaranju regionalnih stanic ili študijov je centralizacija gotova.

A ča će doprimiti budućnost? Postoji neki izlaz iz ove cjelokupne fabrike propagande i sloma neodvisne štampe? Na ovo pitanje još i eksperti nimaju odgovora. Dok se ne premini vlada u Ugarskoj, neće se stati ništa pozitivnoga u ta smir.

László Keszei, žurnalist i moderator iz Šoprona
Prijevod iz nimškoga: Joško Vlašić

BREXIT S NAJBLIŽE PERSPEKTIVE

Kao au pair živim jur od septembra ovoga ljeta u Engleskoj. Da, ja znam, trenutno je Engleska politični kaos. Nigdor ne zna, ča će se drugi dan stati i ča su cilji Velike Britanije. Za mene je jako zanimljivo, ča Englezi i Engleskinje o ovoj situaciji držu. Pokidob sam sad već ili manje šest misec dugo Engleskinja sam jur imala čuda mogućnosti za zanimljive razgovore.
Ako pitaš Engleza ili Engleskinju ča drži o brexitu, prvo ča će ti odgovoriti je: ,,Ja sam protiv izlaza Engleske odibrao/la.", ili ,,Ja sam protiv ove zjalavosti odibrao/la." Da, Englezi se kao i svi drugi jur jako prik brexita jadaju i već nimaju živce. Jur nekoliko ljudi su mi razložili, da si pri prvi izbori u ljetu 2016. ljudi nisu bili svisni za ča točno biraju. Sve ča su znali je, da bi Velika Britanija izlazila s Europske unije, ali ča bi to imalo za utjecaj na različne teme i kako bi se njev život preminio, tako daleko jednostavno nisu mislili. Nigdor ne bi bio mislio, da će zaistinu ovako daleko dojti i da će dost ljudi odibrati za brexit.
A sada sam takorekuć ,,live trpaj" i u sredini dogodjajev. Moralo bi se misliti, da je ovde već drame i da je brexit jedino o čemu se pomina, ali čini mi se, da ovde o tomu manje doznajem neg u Austriji. Ljudem je nekako jur svejedno, ča je rezultat ovoga kaosa. Kanu, da se vrijeda ča dogodi ili da se jednostavno ponovo odibira. A o aktualnom premijeru još nisam dobre riči čula.
Najveći problem je, da se ne moreš pripraviti za budućnost. Će biti „hard brexit" ili ćedu se ujedinati na deal? Će biti brexit ov januar ili će se još nekoliko puti odrinuti? Gdo to zna. Za mene će biti malo laglje nek za druge ljude, jer ne planiram živiti u Velikoj Britaniji. Ja još imam tri misece ovde u Engleskoj, a ako nastane nezgodno sam u drugom avionu na putu u domovinu.

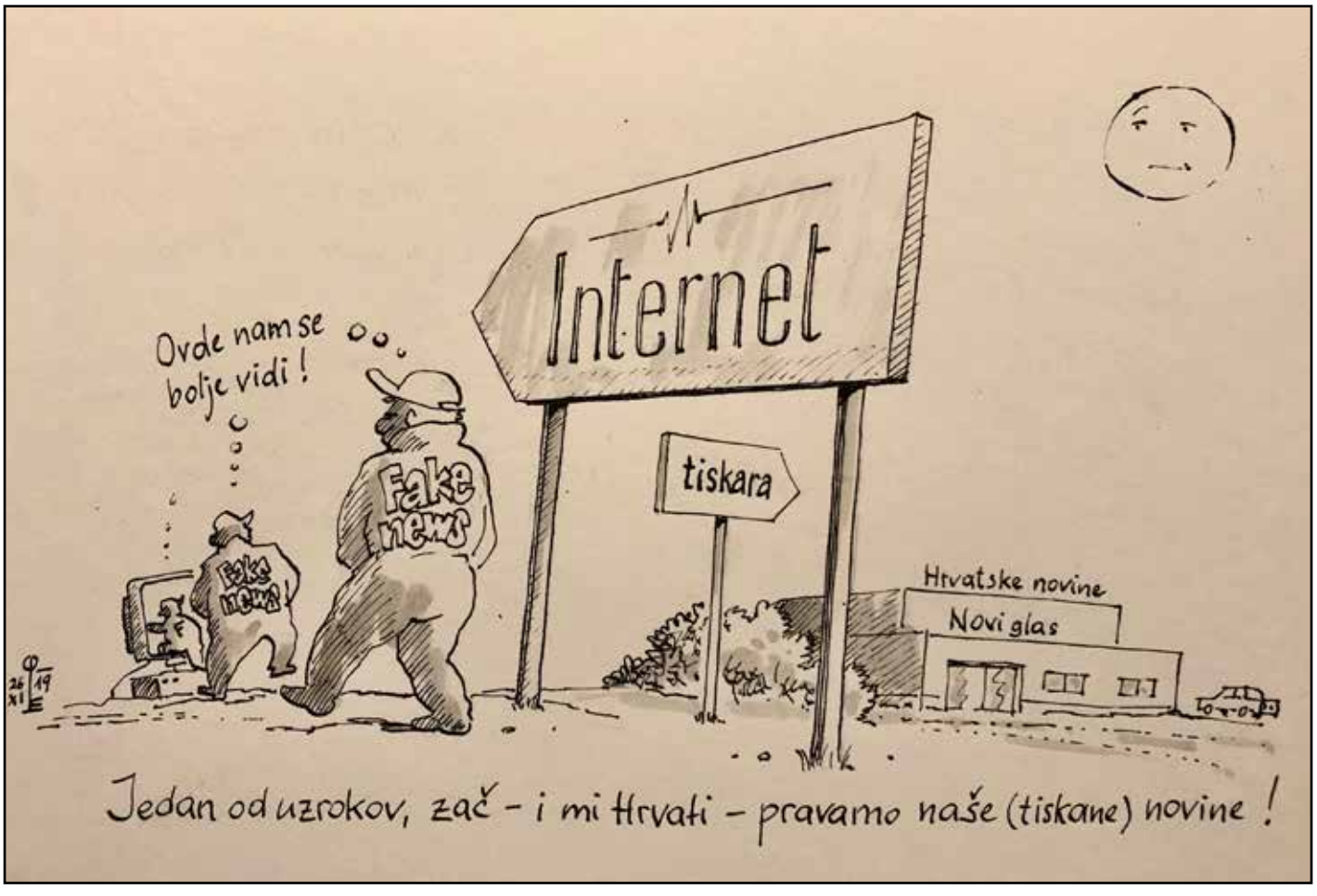

NEĆE BITI LETEĆIH AUTOV

Kako naša infrastruktura definira, kako mi živimo - Prodrštof kot primjer za Gradišće

Kod pregradnje kolodvora u Prodrštofu u ljetni miseci se je stvorilo od ukupno 230 mjest za parkiranje dodatno 60 novih i dvi e-punionice na 5900 kvadratnih asfaltiranih metrov za sve veći broj putnikov i pendlerov. Zvana toga se je i proširilo mjesto za postavljanje biciklov i nudjaju se četire takozvane škrablje za bicikle („Fahrradboxen") u ki se moru bicikli i šljemi suho i sigurno deponirati. Cijeli obnovljeni prostor je sada prez barijerov i ova pregradnja je ukupno pozitivna, ali ta koncept je i simptomatičan za oblikovanje prometne budućnosti ne samo u Gradišču. Težišće naime leži na fosilni sredstvi, jer to zaistinu nije promocija ako na primjer nove škrablje („Fahrradboxen") nisu besplatne odnosno barem sa sistemom zaloga

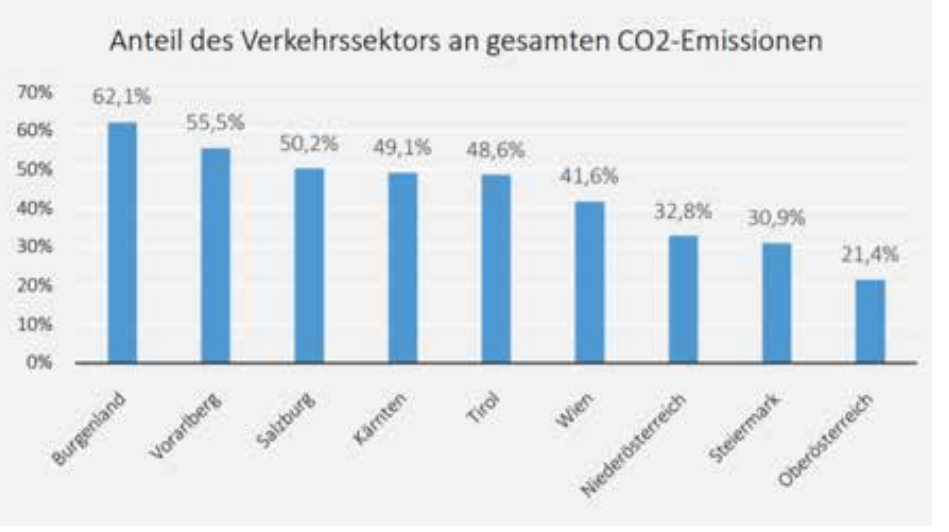

CO_2, VCÖ Online

(Pfandsystem). Druge zemlje kao na primjer Norveška masivno podupiraju nefosilne alternative u prometu.
Ali ča se da učiniti protiv sve većega broja automobilnoga prometa i veće emisije CO2 (slika CO2, VCÖ Online). Gradnja sve većih parkirališćev neće biti rješenje iako je dobro da se pregradu s novimi e-punionicami.

Za Gradišče postoju jur konkretni plani za prometnu budućnost i mobilnost do juga, izdjelani od stručnjakov Tehničkoga sveučilišća u Beču, naime od Instituta za prometne znanosti a ti plani su se i na znanje dali odgovornim u politiki. Ovi plani pokazuju, kako bi se ljudem moglo garantirati mobilnost, i bez toga da mora svaka obitelj obavezno imati već autov. Za interesirane: dipl. ing. dr. techn. Harald Frey će prezentirati ta koncept 14. 01. 2020. u Prodrštofu.

Istraživanje o pendleri: „Bez auta ne dojdem k vlaku"

Važno bi i bilo po tom planu, da svi sektori mobilnosti „skupa mislu". Na primjer: mikro prijevoz (Mikro-Öffi-Bus) mora doprimiti ljude iz sela do kolodvora. Tako bi nastalo moguće da ceste već ne bi bile stalno pune autov u ki čudakrat sidi samo jedan človik. Uza to bi si ljudi u pogledu na auto prišporili čuda pinez kotno za servis, benzin itd. a infrastruktura ceste već ne bi bila tako opterećena. CO2 bi se isto čuda prišporilo – osebujno ako bi autobusi bili električni kotno u Kini. Ako se ne nudjaju javni autobusni transferi s kimi se ljudi moru voziti u kratki vrimenski intervali, onda moraju koristiti automobile.

Važno je razumiti, da naša infrastruktura i područje definiraju kako mi živimo. A na primjer ako zgradu trgovačke centre izvan sela, moraju se ljudi već puti posaditi u auto i već ne moru pojti piše i se na primjer na putu raspominati s drugimi, ke bi strefili ako ne bi bili „izolirani" u svojem automobilu. Ako bi planirali naše stane kotno naše ceste odnosno naš način mobilnosti, onda bi izgledali kotno velika garaža, jer auto ima tako veliku važnost u našem svakidanjem životu i utiče na to, kako oblikujemo naše područje (slika po ideji Agora Verkehrswende 2018).

Mi moramo umriženo misliti mobilnost i ne samo ostvariti pojedina rješenja, pak ovde i onde ča to produžiti – to nije trajno rješenje (slika Urban Cycling Institue – "One more line will fix it").

Opis: Christian Pavitschitz

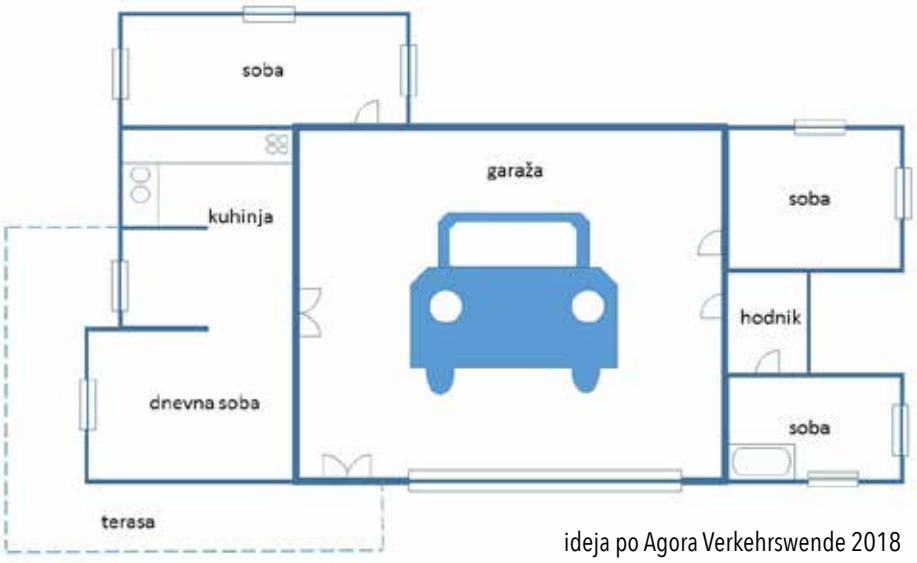

ideja po Agora Verkehrswende 2018

ZAKIPLJENI GIN

1 l soka od grejpfruta
½ l soka od ingvera (ginger beer)
½ l soka od jabuke
400 ml gina
2 naranče
5 štapićev cimeta

- Na početku spršaj naranče (ili izgnjavi je kot sam to ja djelala, kad nisam imala prešu hehe)
- Ulij sok u velik lonac i dodaj sve ostale soke. Hiti onih pet štapićev cimeta nutra i stepli sve na ploči ili na šporetu ili na ognju ili, ili, ili,… ćeš jur ča najti ;)
- Pazi da ne počne kipiti! Kratko pred kipljenjem, ugasi oganj, napuni lončiće i dodaj toliko gina koliko kaniš. Ide sve!
Od 50 : 50 do 99 : 1 ili 1 : 99. Daj si račiti!

Dorica, Vera, Jana, Marica, Nicole i ja ga u trenutku pijemo.

Feedback po prvoj rundi: Super lajvond novi drink! Lako za načiniti, ne pravaš čuda kupovati, nije preveć sladak – nam se rači! Morebit ga moreš kušati na generalnoj sjednici HAK-a!? Jur motivirani?

Čarobnjak kuha čarobno pilo! Pofarbaj ga!

Poglej, kakovo zeleno čarobno pilo načinjam u mojem zlatnom kotlu!
Oganj gori črljeno sa žutim plamenom.
Žute zvijezde na mojem škuroplavom plašću se svitu.
Moram paziti, da moja sura brada ne ulovi oganj!
A sada već ne znam kamo sam povalio moj čarobni štapić.... Zaistinu jur star nastajem. Prosim te, namoljaj mi jednoga, da znam zgotoviti ovo čarobno pilo!
Tako: još samo moram reći čarobne riči i gotovo je. Zato ali tribam tvoju pomoć. Zglasno je moramo skupa reći:
HOKUS, POKUS, FIDIBUS!

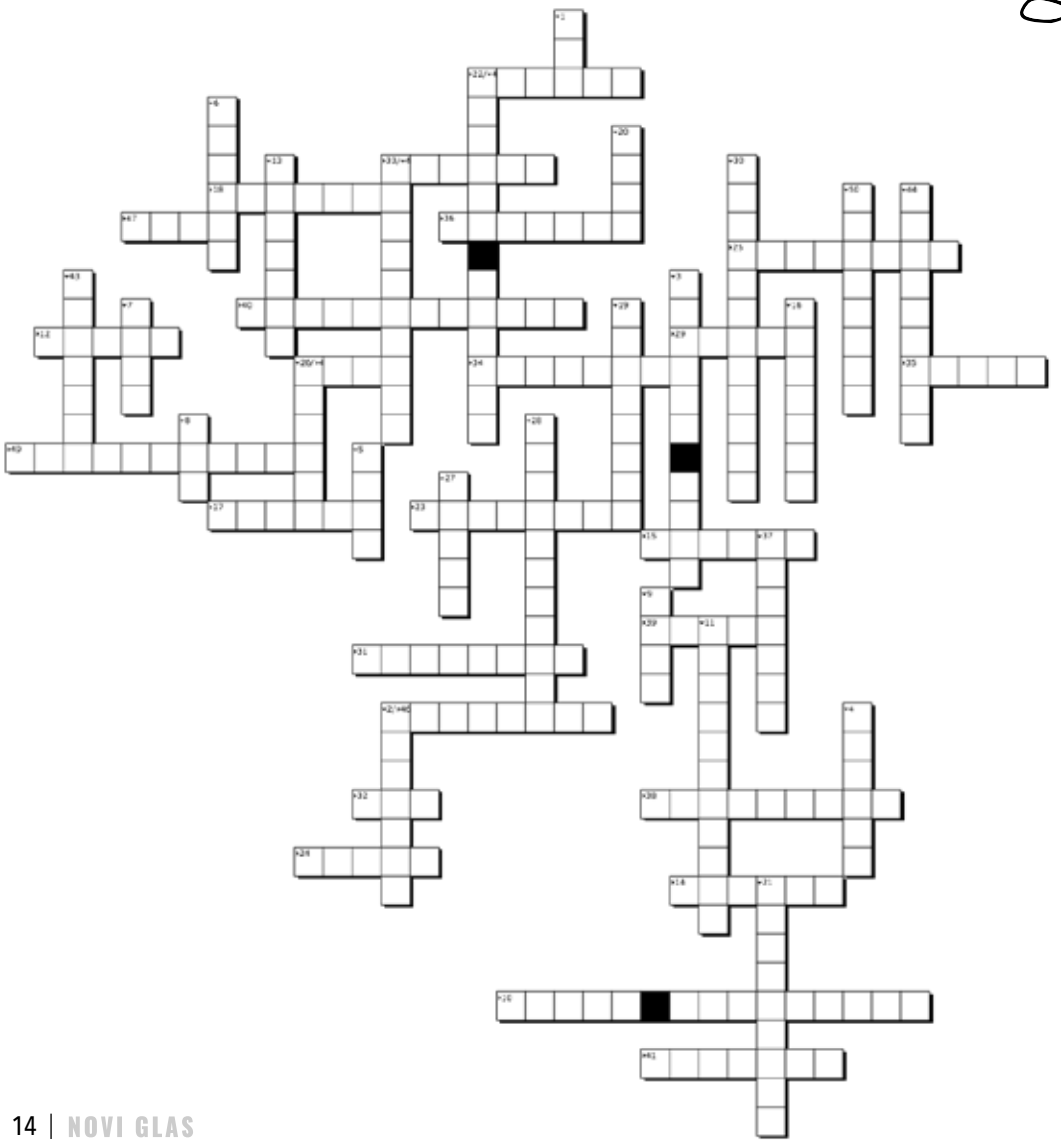

1. kratica Hrvatsko kulturno društvo
2. prvi urednik Hrvatskih novin
3. najviši brig Gradišća
4. rijeka med Štajerskom i Gradišću
5. izdavač Hrvatskih novin
6. pisac "Iz našie stare gore"
7. Hrvati u sjevernom Gradišću
8. društvo osnovano 1948.
9. prvi časopis HAK-a
10. vino iz sridnjega Gradišća
11. bivše hrvatsko naselje u Beču
12. najjužnije hrvatsko naselje u Gradišću
13. najstarija tamburaška grupa u Gradišću
14. zdrav kot ....
15. ostaviti koga na ....
16. štokavsko selo
17. mladost je ...
18. regija okolo Bandola
19. pisac "čežnja"
20. kajkavsko selo
21. čakavsko selo u sridini
22. autor prve tiskane sanskrtske gramatike
23. olimpijska prvakinja iz Šeškuta
24. žukak kot ...
25. mediteranski začin
26. kuhinjski sprav
27. gladak kot...
28. narodna grupa u Švicarskoj
29. slavska manjina u Nimškoj
30. gradišćanska rok-grupa
31. najmanji zemaljski glavni grad Austrije
32. najveći zemaljski glavni grad Austrije
33. sinonim močvara
34. sinonim kuhača
35. pasti na ...
36. grad u Dalmaciji
37. najudaljeniji naseljeni otok Hrvatske
38. najpoznatiji gh pjesnik
39. skladatelj iz Rajnofa
40. ptica pjevica
41. ptica grabljivica
42. poznato zvjezdje
43. najmanja jedinica organizmov
44. hrv.plemićumro 1671 u Bečkom Novom Mjestu
45. slatko pecivo od maka
46. slano pecivo s ocvarki
47. Kulturna zadruga
48. rijeka u Hrvatskoj
49. sila težine
50. jedinica težine

DAN MLADINE 2019

6. do 8. septembra 2019. u Vincjetu:
August je i sunce peče na krajinu južnoga Gradišća. Jaka vrućina, ljudi i životinje se skriju u hladu. Ali to ne valja za mladinu Vincjeta i Čajte, jer pred vrati im stoji velik izazov: „Dan mladine"! Pripreme za tu tradicionalnu manifestaciju su u punom toku. Zadnji put su mogli Vincječani 1986. lj. biti domaćini „Dana mladine". Ta veliki izazov nije stisnuo optimizam i svi su marljivo pomagali. Ne samo mladina, nego i kotrigi različnih društav Vincjeta i susjedne Čajte su prinosili njihov „know how" da bi se Dan mladine mogao uspješno prikazati.
Tako su došli ti teško čekani dani: u petak, prvi dan Dana mladine: vrućina je propustila a napor je narasao, tako i radost očekivanja: počeo se je s dičjim otpodnevom. Mora se reći, da su dica u velikom broju prihvatila tu ponudu. U 18:00 uri, se je u prostorija Osnovne škole Vincjeta odigralo oficijelno otvaranje ljetošnjega Dana mladine! Predstavilo se je geslo i razložilo se je pozvanim gostom smisao te važne manifestacije za hrvatsku mladinu u Gradišću. Po otvaranju i diskusiji se je samo moralo mijenjati prostoriju i se odšetati u Veliku dvoranu za priredbe uz školu i zabavni dio se je počeo. Za zabavu su gostom zasvirale petrovinske „Koprive", slijedili su „Krovodnrock Allstarsi" i „Gospodari tambura". Uz glazbu i dobru atmosferu je vrijeda došlo do dobrog raspoloženja. A iza kulisa je sve odlično funkcioniralo.
Subota počela je sa čišćenjem dvorane i napunjenjem magazina za piće i jilo. Tokom dana se je moglo uz različne igre, npr. „ulični soccer" ili „maxidart", provediti dan ili samo ležati u travi i odmoriti se. Sigurno da nije falilo vrijeme za intenzivnu diskusiju. Navečer bila je opet glazba glavni akter i zasvirao je čajtanski bend „Panonix" skupa s klapom „Dičaki", slijedila je zvijezda iz Hrvatske: Ivan Zak i do rane zore su nam zakurili TS Šetnja iz Židana.
Kako se za nedilju dostoji, počeli smo dan sa svetom mašom, ku nam je služio mjesni farnik, mag. Branko Kornfeind i slijedila je pomašnica s objedom. Tradicionalno je išlo dalje i pri folklornom otpodnevu su nam tamburaške i folklorne grupe južnoga Gradišća polipšale dan i tako zakončale Dan mladine 2019.
Ov kratak opis ljetošnjega Dana mladine u Vincjetu ne more opisati veliko veselje i raspoloženje gostov, ko se je prikazalo pri najvećoj fešti Vincjeta zadnjih ljet. Bilo je jako lipo i zanimljivo opaziti, da ne samo mladina dolazi, nego i velik broj „zrelijih" ljudi. To pokazuje na važnost velike fešte „Dan mladine"!
More se mirno reći: „Dan mladine spaja narodnu grupu!"
Bila je velika odgovornost za mladinu Vincjeta i Čajte i na ovom mjestu željim se zahvaliti svim, ki su doprinesli, da se je mogao Dan mladine ovako uspješno odigrati.
Hvala!

Sve slike vidi hakovski facebook.

Nikola Subosits

GENERALNA SJEDNICA

HRVATSKI CENTAR 12.12.2019.

19:00 SCHWINDGASSE 14

DNEVNI RED GENERALNE SJEDNICE

1. POZDRAV I IZVJEŠTAJ PREDSJEDNICE
2. IZVJEŠTAJ BLAGAJNICE
3. IZVJEŠTAJ KONTROLOROV
4. RASTEREĆENJE STAROGA ODBORA
5. ODIBRANJE NOVOGA ODBORA
6. BUDUĆE DJELOVANJE
7. DISKUSIJA

HRVATSKI AKADEMSKI KLUB

P.b.b. Nr.: GZ02Z032501M
Erscheinungsort: Beč/Wien
Verlagspostamt: 1040Beč/Wien